

KAREL PLÁHAL

Neděle, 18. února 2007

Karel Plíhal tvoří neopakovatelné texty plné poetiky, hledá a nachází zajímavé rýmy a slovní spojení. Poté je s lehkostí doplňuje píjennými melodiemi, a tak vznikají jeho písně, které spí; pohladí ne nakopnou. Píi poslechu jeho studiových alb je zřetelné cítit postup směrem k jednoduchosti.

Spína

Spína je velmi relativní pojem,
někdo je i, i když páchne třeba hnojem.
Někdo nepomůže mejdla ani louhy,
kam sáhne, ude dříve erný mouhy.

Ei i pinavej se potkáváme denně,
i i pinavej si denně ruku podá.
Bojím se píny, proto řiju v karanténě,
a spousta pochybností ve mně hlodá.

Bojím se nákazy, i nechci kazit druhý,
jsem je; i, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
nejspí; to vezmu pákně od zaátku.
Elovk se narodí, je voavej a i,
plínky se vyvařím a zbytek spraví olej,
proto je malej lov k sám sebou tak jistě
a velcí, ti si na něj nedovolej'.

Jen trošku vyrostete, tak pěkvapeně zjistí, že na tom nejh budou právě lidé i. Kdekdo je po; piní a ruce mejea spína v duši, ta se hravě skreje. A proto začíná řít podle těchto zásad, pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat. A i pravdu denně krmí hrstí mouru, aby se lépe vešla do entouru. Ei i pinave se koupáme a mejem, ve vanách zbyde po věch stejně kalná voda. Ty s*aky pěkryjeme drahým intimsprayem: a ka dej ka dýmu zas ruku podá. :] Karel Plíhal